

מסורת הש"ס

(א) (ג'ל' והתנן, ג) ונחית... (ב) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (ג) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (ד) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (ה) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (ו) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (ז) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (ח) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (ט) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (י) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (יא) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (יב) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (יג) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (יד) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (טו) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (טז) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (יז) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (יח) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (יט) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית... (כ) (ג'ל' ונחית, ג) ונחית...

תורה אור השלם
1. יגיד עליו רע מקנה
אף על עלוהו

הגהות הב"ח
(ב) רש"י ד"ה נבי קדשים
ג'ל' קדש ד"ה מנעילן:

לענין רש"י
טרשטרייט
(טרשטרייט'ט) טחלת.

מוקף רש"י
עבוד כוכבים היום, דלא
נפנסו ויעיר סו ופסחוס
סו: והאסכלא. כדליל
ולעיל עליו ל' ונחיתו צו:

כל יום ויום נעשה
גייעל לחבירו. מתוך
השפלות פתחין כרגל אין
נלעי טלה נעשה טמר,
שחיר זמן אלמים ב' ימים
ור מנשל כיה שלמים
האידנא הדר מנשל כיה
שלמים למחר ונלע
משלמים שנחטפו כיום
המתיר ופולט מה שכל
לחמול מן החארוסי, מנל
אחיט נא לרי נותר וחס
נא לנשל חטאת יחא וחס
לנשל לחי שלמים כו כיום
ושלול אחי השפלות ונלע
את שלמים ונחיתו צו:
הדר עקל השובר את
הפולט ויחילק לה
מסכת עבודה זרה

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עו.

בס יומא. שנישל בה עובד כוכבים היום אכל אכל אכל
כבר הפיג בה טעמו בלינת לילה ושוב כשפולטו כמכשיל אחר אינו
אלא לפגס: מכאן ואילך לישארי. אף למתלה: מנעילן. לא
תשיב כליבון דליבון שורף את הכלל: (א) גבי קדשים השפור

בס יומא. שנישל בה עובד כוכבים היום אכל אכל אכל
כבר הפיג בה טעמו בלינת לילה ושוב כשפולטו כמכשיל אחר אינו
אלא לפגס: מכאן ואילך לישארי. אף למתלה: מנעילן. לא
תשיב כליבון דליבון שורף את הכלל: (א) גבי קדשים השפור

בס יומא דלאו נותן טעם לפגם הוא מכאן
ואילך לישארי גזירה קדירה שאינה בת
יומא משום קדירה בת יומא ואידך קדירה
בת יומא נמי מפגם פגמה רמי ליה רב
עמרם לרב ששת תנן השפורין והאסכלא
מלבנן באור (והתנא) גבי קדשים השפור
והאסכלא מנעילן ב"בחמין א"ל עמרם ברי
מה ענין קדשים אצל גיעולי עובדי כוכבים
הכא היתירא בלע התם איסורא בלע אמר
ר'בא סוף סוף כי קא פליט איסורא אמר
פליט אלא אמר ר'בא מאי הגעלה נמי
שטיפה ומריקה א"ל אביי מי דמי מריקה
ושטיפה בצונן הגעלה בחמין אלא אמר
אביי יגיד עליו רעו תנא הכא ליבון והוא
הדין להגעלה תנא התם הגעלה וה"ה לליבון
א"ל רבא אי הכי לתנינהו לכולהו בהדא
ולתני הדא באידך אחריתי ולימא יגיד
עליו רעו אלא אמר רבא קדשים היינו
טעמייהו כדרב נחמן אמר רבה בר אבוה
דאמר כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו
תינח שלמים דכיון דלשני ימים מיתאכלי
מקמי דגיהו נותר קא הוי גיעול אלא חטאת
כיון דליום ולילה מיתאכלא כי מבשל בה
האידנא חטאת הוי נותר כי הדר מבשל בה
למחר או שלמים או חטאת קא פליט נותר
דחטאת דהאידנא בחטאת ושלמים דלמחר
אמרי לא צריכא דכי מבשל בה חטאת
האידנא הדר מבשל בה האידנא שלמים
דחטאת דלמחר ושלמים דאתמול בהדי
הדרי קא שלים זמנייהו והדר מבשל שלמים
דלמחר א"ה הגעלה נמי לא ליבעי קשיא
ר'ב פפא אמר האי קריד האי לא קריד ר'ב
אשי אמר לעולם כדאמרן מעיקרא הכא
התירא בלע הכא איסורא בלע ודקא קשיא
לך דבעידנא דקא פליט איסורא קא פליט
בעידנא דקא פליט לא איתיה לאיסורא
בעיניה: ועד כמה מלבנן א"ר מני יעד שתשיר
בתוך יורה גדולה יורה גדולה מאי ת"ש
דההוא דרוא דהוא בי רב עקביה יאהדר ליה
גרנפא

בס יומא דלאו נותן טעם לפגם הוא מכאן
ואילך לישארי גזירה קדירה שאינה בת
יומא משום קדירה בת יומא ואידך קדירה
בת יומא נמי מפגם פגמה רמי ליה רב
עמרם לרב ששת תנן השפורין והאסכלא
מלבנן באור (והתנא) גבי קדשים השפור
והאסכלא מנעילן ב"בחמין א"ל עמרם ברי
מה ענין קדשים אצל גיעולי עובדי כוכבים
הכא היתירא בלע התם איסורא בלע אמר
ר'בא סוף סוף כי קא פליט איסורא אמר
פליט אלא אמר ר'בא מאי הגעלה נמי
שטיפה ומריקה א"ל אביי מי דמי מריקה
ושטיפה בצונן הגעלה בחמין אלא אמר
אביי יגיד עליו רעו תנא הכא ליבון והוא
הדין להגעלה תנא התם הגעלה וה"ה לליבון
א"ל רבא אי הכי לתנינהו לכולהו בהדא
ולתני הדא באידך אחריתי ולימא יגיד
עליו רעו אלא אמר רבא קדשים היינו
טעמייהו כדרב נחמן אמר רבה בר אבוה
דאמר כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו
תינח שלמים דכיון דלשני ימים מיתאכלי
מקמי דגיהו נותר קא הוי גיעול אלא חטאת
כיון דליום ולילה מיתאכלא כי מבשל בה
האידנא חטאת הוי נותר כי הדר מבשל בה
למחר או שלמים או חטאת קא פליט נותר
דחטאת דהאידנא בחטאת ושלמים דלמחר
אמרי לא צריכא דכי מבשל בה חטאת
האידנא הדר מבשל בה האידנא שלמים
דחטאת דלמחר ושלמים דאתמול בהדי
הדרי קא שלים זמנייהו והדר מבשל שלמים
דלמחר א"ה הגעלה נמי לא ליבעי קשיא
ר'ב פפא אמר האי קריד האי לא קריד ר'ב
אשי אמר לעולם כדאמרן מעיקרא הכא
התירא בלע הכא איסורא בלע ודקא קשיא
לך דבעידנא דקא פליט איסורא קא פליט
בעידנא דקא פליט לא איתיה לאיסורא
בעיניה: ועד כמה מלבנן א"ר מני יעד שתשיר
בתוך יורה גדולה יורה גדולה מאי ת"ש
דההוא דרוא דהוא בי רב עקביה יאהדר ליה
גרנפא

להתיר המאכל ולאסור הקדירה לפי שהקדירה היא בה איסור
גמור חלה אכל המאכל לא נבלע בו איסור מעולם והגעלתו כלי
כן יומא אין להגעיל אלא בס' דשמנונית הנפלט בחמין טעם לשבח
הוא דלא שרינן לעיל בפרק ב' (דף לה:) חמין של עובדי כוכבים
אלא משום דתסם כליהם אינן בני יומן אכל כשמגעילין כלי חמין
בערב הפסקה כד' שעות דשעת הימיר היא יכול להגעיל אפילו
כלי כן יומא כפחות מס' דהוי כ"ט כ"ט של הימיר החמין
בקדירה וממנו למיס ומן המיס חזר ונבלע בקדירה ועדיין הכל
היתר ועוד כי יותר מתקלקל טעם חמין ככלי שאין רחוי לאכילה
ממה שמתקלקל טעם כשרי כדגים שנכבשו אחריו לפי שהדגים
רחויין לאכילה והבשר נותן בהן טעם לשבח ומה שנהגו לעשות
לחם כלי המוגעל כמים לזניין מיד אחר הגעלה אין לידע למה
נהגו כן דאין לומר משום דתמן בפרק דם חטאת (נחיתו דף טו.)
קאמר החס דלימא ויש מפרש הא דקאמר שטיפה יתירא היינו
שמי שטיפות כגון ובתרומה לימא דקמי שטיפה אחת ולשון יתירא
בקונטרס פירש שם שטיפה היא שטיפת כגון ובתרומה לימא כלל
ולפיכך נרץ טעם למנהגו:

להתיר המאכל ולאסור הקדירה לפי שהקדירה היא בה איסור
גמור חלה אכל המאכל לא נבלע בו איסור מעולם והגעלתו כלי
כן יומא אין להגעיל אלא בס' דשמנונית הנפלט בחמין טעם לשבח
הוא דלא שרינן לעיל בפרק ב' (דף לה:) חמין של עובדי כוכבים
אלא משום דתסם כליהם אינן בני יומן אכל כשמגעילין כלי חמין
בערב הפסקה כד' שעות דשעת הימיר היא יכול להגעיל אפילו
כלי כן יומא כפחות מס' דהוי כ"ט כ"ט של הימיר החמין
בקדירה וממנו למיס ומן המיס חזר ונבלע בקדירה ועדיין הכל
היתר ועוד כי יותר מתקלקל טעם חמין ככלי שאין רחוי לאכילה
ממה שמתקלקל טעם כשרי כדגים שנכבשו אחריו לפי שהדגים
רחויין לאכילה והבשר נותן בהן טעם לשבח ומה שנהגו לעשות
לחם כלי המוגעל כמים לזניין מיד אחר הגעלה אין לידע למה
נהגו כן דאין לומר משום דתמן בפרק דם חטאת (נחיתו דף טו.)
קאמר החס דלימא ויש מפרש הא דקאמר שטיפה יתירא היינו
שמי שטיפות כגון ובתרומה לימא דקמי שטיפה אחת ולשון יתירא
בקונטרס פירש שם שטיפה היא שטיפת כגון ובתרומה לימא כלל
ולפיכך נרץ טעם למנהגו:

הספין

עין משפט
גר מצוה
קבג א מ"י מ"י מ"י
מחללה מסורות
הלכה ג סתג לחין קתה
טו"ע י"ד ס"י קב טע"ף
ב:
קבד ב מ"י פ"ח מה"ל
מטעה הקדשות
הלכה י:
קבס ב מ"י פ"ח מה"ל
מחללה מסורות
הלכה ג סתג לחין קתה
טו"ע י"ד ס"י קתה טע"ף
ג טו"ע י"ח ס"י תנא
טע"ף ד י"ע"ש:
קבד ד מ"י שם הלכה ד
סתג טו"ע י"ח
א"ח ס"י תנא טע"ף ה'
קבד ד מ"י שם ופ"ח
מחללה חמין ומנה
ה"ל סוף סתג שם טו"ע י"ח
א"ח ס"י מנ טע"ף ו' ונכר
אלפס עור כפסחוס ס"ב
דף קל"ו: